

FOTO: JOSÉ FIGUEROA

En kamp för frihet

PLÖTSLIGT STÅR DET klart att internet som vi har lärt oss att använda det och älska det inte är någon självklarhet. När den så kallade underhållningsindustrin nu går till frontalangrepp mot nätet är det inte bara fildelningen av upphovsrättsskyddat material som hotas – vilket är illa nog – utan hela internets öppna arkitektur och funktion som demokratiskt torg.

Efter att upphovsmännen bakom The Pirate Bay, TPB, fälldes i tingsrätten förra veckan filar nöjesindustrin nu på nya stämningar. Eftersom TPB inte självt ansågs bryta mot upphovsrättslagen utan dömdes för ”medhjälp” till upphovsrättsbrott kan mycket väl åtal väckas mot allmänna söksidor på internet och internetleverantörer, till exempel om dessa vägrar att blockera vissa länkar eller att stänga av internetanvändare som bryter mot regler.

DETTA ÄR TYVÄRR INGEN fantasifull dystopi. Vi har redan Ipred-lagen, som tvingar internetleverantörer att lämna ut privatpersoners surfvanor till upphovsrättsindustrin som i sin tur kan polisanmäla eller skicka hotbrev. För ett par veckor sedan föll ett lagförslag i franska parlamentet med knapp majoritet som skulle ha möjliggjort avstängning av internetanvändare som betar sig olämpligt (förslaget tas upp igen i slutet av april). Och just nu förhandlas ett telekompaket fram i Bryssel som i värsta fall blir det fria internets död.

Bakom telekompaketet ligger återigen den allt annat än underhållande nöjesindustrin. Lagen kan göra internetleverantörer skyldiga att övervaka och stänga av användare som bryter mot uppsatta regler. Det finns också förslag på att hemsidor ska kunna blockeras så att tillgången till internet begränsas. Det behöver inte handla om sidor med ”brottsligt” innehåll utan bero på rent kommersiell

hänsyn. Exempelvis kan internetleverantören Telia blockera Skype – som är en konkurrent till telebolaget Telia. Internet riskerar att bli mer som kabel-tv, där användaren endast kan besöka de delar av internet som leverantören erbjuder.

HITTILLS HAR internetleverantörerna gett tillgång till nätet men inte haft något ansvar för vad kunderna gör där. Man kan förstås hävda att bolagen tillhandahåller en kommersiell tjänst och borde ha rätt att stänga av vilka de vill och av vilka skäl de vill. Det verkar exempelvis vara den svenska regeringens linje. Regeringens delegat i ministerrådets arbetsgrupp för telekommunikationer, Jörgen Samuelsson, raljerar i en intervju i *Dagens Nyheter* 15 april över att åtkomst till internet minsann inte är en mänsklig rättighet. ”Frihet är viktigt, men det handlar om en kommersiell tjänst”.

Men med tanke på att internet i vår del av världen har blivit det främsta medlet för kommunikation och informationsinhämtning går det inte att betrakta på samma sätt som annan underhållning. Nätet handlar nu om medborgerliga rättigheter, om demokratin, och borde regleras därefter. Vi skulle behöva en internetfrihetsförordning, analog till tryckfrihetsförordningen, i grundlagen för att hålla såväl tafsande företag som myndigheter på behörigt avstånd. Internet måste bevaras som allmänning.

Vänsterpartiets Eva-Britt Svensson och andra EU-parlamentariker för nu en tapper strid mot bland annat Sveriges regering för att få igenom ändringar i Telekompaketet som skyddar användarnas informationsfrihet på nätet, innan parlamentet röstar den 5 maj och ministerrådet den 12 maj.

Det är en kamp för frihet och demokrati, varken mer eller mindre.

RW

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Ingå bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.